

§ 45.

Stk. 1. Er vidnerne tilstede, eller bestemmer retten, at sagen skal fremmes uanset et eller flere vidners udeblivelse, begiver de mødte vidner sig ind i det for dem bestemte værelse.

Stk. 2. Rigsrettens formand kan, når han finder det fornødent, træffe foranstaltning til at forhindre, at vidnerne samtaler angående deres udsagn.

§ 46.

Efter at tiltalte er afhørt af rettens formand om navn, alder, stilling og andre personlige forhold, som kan være af betydning for sagen, opfordres han til at fremkomme med mulige indsigelser mod den form, hvorunder sagen er anlagt eller fremmet. Angående sådanne indsigelser tager retten, efter at anklageren og forsvareren har ytret sig, beslutning, førend forhandlingerne fortsættes.

§ 47.

Anklageskriftet oplæses af retsskriveren, og anklageren giver derefter en kort fremstilling af sagens nærmere omstændigheder.

§ 48.

Stk. 1. Formanden gør tiltalte bekendt med, at han ikke er pligtig at afgive forklaring; derpå udspørger først anklageren og derefter forsvareren ham, hvorhos formanden og rigsrettens øvrige dommere kan stille yderligere spørgsmål. Er tiltalen rettet mod flere personer, bestemmer formanden, i hvilken orden de skal afhøres, om nogen af dem skal aftræde, medens andre afhøres, og om de skal stilles mod hinanden.

Stk. 2. Så ofte vidners udsagn, oplæste dokumenter eller andre omstændigheder giver anledning dertil, bliver tiltalte påny at afhøre.

Stk. 3. Ingen tvang kan anvendes mod tiltalte for at bringe ham til at svare i det hele eller på enkelte spørgsmål.

§ 49.

Afgiver tiltalte i rigsretten en fuldstændig tilståelse, afgør retten, om og i hvilken udstrækning yderligere bevisførelse skal finde sted.

§ 50.

Er der sket foreløbig afhøring af tiltalte, bliver udskriften heraf kun at oplæse i rigs-

retten, forsåvidt tiltalte udebliver, vægrer sig ved at give svar angående forhold, hvorom han har afgivet forklaring under den foreløbige afhøring, eller benægter, hvad han under denne har tilstået.

§ 51.

Om et vidne skal bekræfte sin forklaring med ed, afgøres af rigsretten.

§ 52.

Stk. 1. Rigsrettens formand bestemmer, i hvilken orden vidnerne skal afhøres. Anklageren afhører de af ham fremstillede vidner. Vidner, som fremstilles fra forsvarers side, afhøres af forsvareren eller af tiltalte. Yderligere spørgsmål kan derpå fremsættes såvel af modparten som af formanden og de øvrige dommere.

Stk. 2. Det tilkommer ligeledes formanden at afgøre, om vidner skal stilles imod hinanden, og om et vidne, efter at være afhørt, kan blive tilstede i retssalen, foreløbig skal aftræde eller kan forlade retten.

Stk. 3. Afhørte vidner kan senere påny afhøres.

§ 53.

Vægrer et vidne sig uden lovlig grund ved at svare, kan retten idømme det samme straf som i § 44 bestemt. Har vidnet selv eller nogen af parterne fremsat indsigelse mod dets forpligtelse til at udtale sig, skal spørgsmålet herom dog først, efter at alle vedkommende har haft lejlighed til at ytre sig, være afgjort ved rettens kendelse.

§ 54.

På syns- og skønsmænd finder reglerne om vidner tilsvarende anvendelse.

§ 55.

Parterne fremlægger de bevisførelsen vedkommende genstande og lader ved retsskriveren oplæse af sagens dokumenter, hvad de finder fornødent. Vidneforklaringer, som er afgivet under en foreløbig undersøgelse, oplæses ikke, medmindre vidnets udsagn i rigsretten står i modstrid dermed, eller dets indstævning for rigsretten er undladt efter dennes bestemmelse eller ikke har kunnet iværksættes, eller vidnet er udeblevet, og der ikke af den grund er fundet anledning til at udsætte sagen, indtil vidnet personlig kan møde.